

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

télyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér- és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petítor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A vármegye.

Ez alatt a czim alatt mult számunkban egy ezikk jelent meg, melyre közéletünk egyik érdekes tagjától a következő megjegyzéseket kaptuk:

A vármegye maradjon úgy, ahogy van. Ezt ne bántsá senki. Értem a vármegye alatt a mi vármegyénket. Tehát nem beszélek általánosan, se nem emlitem a szomszéd vármegyéket.

Mert ha általánosan szólnék, én is azt mondanám: a vármegyei intézményt meg kell nyesegetni. Ha azonban a szomszédokkal hasonlítgatnám össze a mienket, akkor azt mondanám: a mienk különb mint a másé.

Tessék csak körül nézni magunk körül.

Mi van a más vármegyékben? Semmi. Van ilyen egészséges közélet? — Nincs. Van ilyen nyugalom, ilyen rend, van-e ilyen consolidált, békés, eszöndes hangulat, ilyen szabályszerűen működő közigazgatási gépezet valahol, mint itt? — Nincs. Sohól sincs különb az országban, mint itt minálunk Gömörvármegyében.

Többiekkel összehasonlítva, büszkén mondhatjuk, hogy ez a mienk: mintavármegye.

Csak hogy mi kicsinyelni szoktuk és leszólni azt, a mi a magunké.

Könnyű a készben hibát találni. Kivált ha készakarattal keressük-kutatjuk kákán a csomót.

Tessék azonban csak komolyan és elfogulatlanul gondolkozni. Tessék higgadtan mérlegelni minden társadalmi, politikai, vallásfelekezeti és nemzetiségi nehézségeket: akkor lehetetlen be nem látni, hogy e vármegyének hajója Scylla és Charibdis közt mostanság oly csodálatos bravúrral van vezetve, a mely vezetés mai országos közállapotaink közt szinte páriát ritkítő művészete a közigazgatásban, ember-ismeretben és tárgyilagos higgadt bánásmódban való jártaságnak.

Csupán csak a közgyűlések lefolyásából ne tessék megítélni a vármegyét. Az ma-már nem a tiszta való élet képét mutatja. Az csak szinpad, a hol bemutatja ki-ki a nagy világ előtt, hogy miképen tudja a szerepét.

A legfontosabb ügyeket ma a szinfalak mögött döntik el.

És itt az igazgatónak meg a rendezőnek jut a legnagyobb, legterheesebb feladat. Ezekről függ minden. Ezeknek fő a feje abban, hogy valamiképen a darab fiaszkóval ne végződjék.

Bizony nagy tapintat, nagy előrelátás, körültekintés és bölcsesség kell ahhoz, hogy egy többé-kevésbé széthuzó elemekből álló nagy társadalmat és intéző testületet az egészséges és célravezető helyes középutra terelni és azon megtartani tudjon!

Ez a tapintat és bölcsesség — tegyük hozzá: és *ügyesség* — van meg csudálatos istenadta tehetségképen a mi két vezérő főemberünkben: a főispánunkban és alispánunkban!

Valami bámulatos összhangzó és együttható jelensége a kormányzási talentumnak, a mivel ez a rátermett és gyakorlatban szinte utólérhetlen és pótolhatatlan esiszolt képzettségű és finom érzékű két vezéremberünk a mi közügyeink irányát megszabni, kijelölni és vezetni tudja, a nélkül, hogy akárkit is megsértene.

Elégedetlenkedni, duzzogni persze van is, lesz is mindig egy-két velük ellenkező véleményű férfiú, ámde a nagy többség végezetül mindig csak arra tér rá, a mire rátért eddig, hogy hiába, mégis csak úgy van jól, ahogy a főispán meg az alispán a többi előkelő matadorokkal kicseinálták.

Nem is lehet az másképen a mai viszonyok közt.

Egy évtized óta látjuk, be kell látnunk, ha

vakok nem vagyunk, el kell ismernünk, ha rossz-akaratuak nem vagyunk, hogy ez a mi vármegyénk a higgadt, bölcs, eszélyes, megfontolt elvek és tanácsok által kijelölt irányban halad előre a tökéletesedés felé, és a mi fő: lépésről-lépésre, de mindég tért hódítva — a *magyarosodás* útján.

Ezt még az ellenkező véleményűeknek, sőt — ha vannak ilyenek — az ellenségeknek is el kell ismerniök. Ez pedig siker és eredmény, a mely — hiába tagadnánk — a vezetők érdeme!

Legyünk mi tehát ő bennük és az ő közéleti működésükben teljes bizodalommal megnyugodva.

Ne kívánjunk mi magunknak más vármegyét, mint a minővel *ma* birunk.

Itt-ott egy kis szépséghiba: — semmi! Csak egészséges és jól helyes irányban vezetett legyen a mi közéletünk. Akkor meg lehetünk elégedve jövőre is, mint a hogy őszintén és becsülettel be kell vallanunk, meg lehetünk és meg is vagyunk elégedve egy évtized óta általában mindennel, a mi itt folyik.

Jó nekünk most minden úgy, ahogy van. Csak rosszabbul ne legyen. Jó nekünk a mi mostani vármegyénk. —k—

Osztrák iparosok Magyarországon.

Egy újabb idegen invázióra lehet Magyarország elkészülve, melynek egyelőre lassu processzusa már megindult s csak a körülményektől függ, hogy gyorsabbá váljék. E sorok írójának egy csehországi börgyár tulajdonosával volt alkalma e kérdés fölött eszmecserebe bocsájtkozni, aki most azért utazta be Magyarországot, hogy itt egy gyártelep felállítására alkalmas helyet szemeljen ki. Ez a gyártelep egyelőre — ugymond — fióktelepként fog szerepelni, de a gyáros már közeledni látja az idejét annak, hogy csehországi üzletét egészen Ma-

A feleség. (hallgat.)

A férj. Tudja mit? Majd segíték. Itt a mellényem, olvassa ki a gombokról: igen, nem, igen, nem . . .

A feleség. (akaratlanul is a mellényre tekint, aztán gyorsan elfordul.)

A férj. Nos?

A feleség. Hiszen csak három gomb van rajta . . .

A férj. Hát vegye hozzá . . . Eh! Ne kacérkodjék. Ösmerje be. Nyugtasson meg.

A feleség. Ösmerjem be és nyugtassam meg. Ez örütség is, szemtelenség is.

A férj. Ne csürje el a dolgot. Lássá, most még higgadt vagyok.

A feleség. No, az már igaz. Nagyon is higgadt. Egész életében mindig is olyan meghiggadt volt.

A férj. Talán nem . . .

A feleség. Igenis nem. De én nem szóltam, nem panaszkodtam, csak . . .

A férj. Kárpótolta magát?

A feleség. Unatkoztam.

A férj. Ez már régi nóta. Unalomból az ember sok mindent tesz.

A feleség. Hazugság. Maga még unalomból sem teszi.

A férj. Mit, hogy én? . . .

A feleség. Csak ne henczegen. Egy fél éve már, hogy ugyszólván minden nap ilyen jelenetekkel állít be. Mintha csak szantszándékkal tenné, hogy . . .

A férj. Mit hogy?

A feleség. Nos, hogy oka legyen visszavonulni; vagy, a mi még gyakrabban megcsik: hogy elrohanhaszon hazulról . . .

A férj (zavartan): Ugyan hová?

A feleség. Mit tudom én . . . de mikor olyan gyakran kinő a szakálla.

A férj (hebeg): Csak kell borotválkozni!

A feleség. Itthon is elvégezhetné. Ma-holnap már kopasz lesz. (A férje mellé telepszik és a fején kotorász.) Ugy hullik a haja. Ki tudja, kikkel használ egy kefét.

A férj (köhéssel): Hm . . . biztosítom, hogy téved. Külön fiókom van.

A feleség: Mutassa a kulcsát.

A férj: Nincs kulcsom . . . (Magában.) Hm . . . Lám, igaza lehet. (Kis szünet, majd felugrik.) De ni ni,

T Á R C Z A.**A mi szerelmünk.**

A mi szerelmünk napsugár szülötte,
Kaczer, bohókás, szép tündér-leányka,
Bübájos égi himnusz üdvözölte,
Füddette fény s virágillatnak árja.

A mi szerelmünk egymásba szövődött
A szenvedélyek nyughatatlan szárnyán,
Mint vad viharra kiengesztelődött
Ezer színt játszó, aranyos szivárvány.

A mi szerelmünk hangja ismeretlen,
De bekiáltom azt a messziségbe,
A bátrak szíve hogy fölmelegedjen,
A korcsoké: hogy reszkessen beléje.

A mi szerelmünk napsugár szülötte,
De hatalom és szent varázsigézet;
Alázkodjunk meg némán Ő előtt
S legyünk parancsát teljesítő kisék.

Molnár Jenő.

Változatok a házasságból.

Irta: LIPTAI IMRE.

(Szalón. Esteledik. A feleség a tükör előtt haját igazítja.)

A feleség. Eppen ideje, hogy elment . . . Igazán jobban kellene vigyáznom . . . Még egyszer itt éri! . . . Tessék, ezek az ő léptei.

A férj. (belép, leteszi a felöltőjét, feleségéhez közeledik): Hogy van? (Megesókolja.)

A feleség. Jól. (Zavartan babrál a zongora körül.)

A férj. Czigarettezt?

A feleség. Nem . . . azaz, most jut eszembe: igen.

Mért kérdezi?

A férj. Dohányszagu.

A feleség (egy hangiegyet lapozgat): Igen . . . A fogam fáj. (Kis szünet.) Maga a fodrásznál volt?

A férj. A fodrásznál? . . . igen. Mért kérdezi?

A feleség. Olyan parfümös.

A férj. Már nagy volt a szakállam . . . (Leülnek. A feleség a zongorához, a férj pedig egy kis tabouretre telepszik. Szünet, mely alatt mindketten meg vannak győződve, hogy a másik hazudott.)

A férj. Mit csinált egész délután?

A feleség. Oh! Hiszen tudja. Unatkoztam.

A férj. Egész mostanig?

A feleség. Igen. De ni ni, hogy faggat.

A férj. Már befejeztem. (Fel és alá járkál.) Tehát nem ösmeri be?

A feleség. Ej de különös; ugyan mit?

A férj (izgatottan): Hogy valaki volt itt.

A feleség. Hja vagy úgy? Megint féltékenységi scéná? Hát csak folytassa, addig én majd zongorázom. (Játszani kezd.)

A férj. Legyen olyan szives és ne kinozza azt a zongorát. Beszédem van önnel.

A feleség. Nekem nincs.

A férj. Nem hagyja abba?

A feleség. Sőt még most kezdem. (Énekel.)

„A mienk minden, a mi szép a világon . . .“

A férj (dühösen): Tudom biztosan, hogy a főhad-megint itt volt.

A feleség (rá sem hederít, tovább énekel):

„ . . . „A mienk a harmat a zsenge virágon . . .“

A férj. Ne zakatoljon édes, ezuttal nem tréfálok.

A feleség (mint előbb):

„ . . . „A mienk a esők, a mi élvezetes“ . . .“

A férj (eksztrázisban): Még egyszer figyel . . .

A feleség (fortiszimóval):

„ . . . „A mienk minden, a mi szép s érdekes“ . . .“

A férj (felugrik): Belelövök abba a kintornába, ha nem hallgat.

A feleség (felugrik): Hát nem lesz vége?

A férj. De vége lesz, még pedig mindenkorra vége lesz. Nem tűröm tovább ezt a dolgot.

A feleség. Ugy-e, mindig így kezdi?

A férj. De ma másképen végzem.

A feleség. Helyes, szeretem a változatosságot.

A férj. Tudom. Még a férfiban is.

A feleség. Ha így beszél, előbb kikaparom a szemét, aztán itt hagyom.

A férj. En csak az utóbbihoz ragaszkodom. Eppen erre akarom én is kérni. De előbb tisztázzuk a dolgot. Beösmeri, vagy nem?

gyarországra helyezi át. E gyáros nyilatkozata szerint az osztrák nagyipar mindama képviselői, akik Magyarországra állandó és kiterjedtebb üzleti összeköttetésben állanak, már el vannak készülve rá, sőt meg is barátkoztak annak gondolatával, hogy Magyarország gazdaságilag függetlenítse magát Ausztriától s felállítsa az önálló vámterületet. A mostani és a jövőbeli politikai viszonyok Ausztriában olyanok, hogy Magyarország — a saját érdekében — még akkor is kénytelen lenne Ausztriától gazdaságilag különválni, ha ezt az osztrák politikusok sem forszíroznák, mert Ausztria eljutott a disszolució örvényéhez s Magyarország nem lesz oly botor, hogy magát a mélységbe berántani engedje.

Es ha a küszöbön álló szétválás bekövetkezik, az osztrák gyárosok jó nagy része csak kettő közt választ hat: vagy elveszti fogyasztóinak kétharmadát s jelentékenyen redukált üzemével megmarad osztrák területen, vagy a kétharmadért feladja az egyharmadot s üzlettelepét Magyarországra helyezi át. Hogy az érdekeltek nagyobb része az utóbira határozta el magát, arról a mi esehországi gyárosunk számos nyilatkozat alapján meg van győződve, sőt azt is hiszi, hogy az osztrák nagykereskedők közül is sokan fogják üzletüket Magyarországra és pedig Budapestre áthelyezni.

Csupán egy ok tartja vissza — ugymond — az osztrák gyárosokat az invázió már most megkezdésétől, s ez az ok: az alkalmas szakmunkások hiánya Magyarországon.

Itt ugyanis a magyarjau munkásélem kizárólag mezei munkák végzésére és pástorkodásra bír hajlammal s állandóan gyári munkássá nem válik; a magyarországi tótok nagyon jó munkaerőt képviselnek, de csak durva munkákra használhatók, bányákban és háromokban; a szerbek és románok restek és ügyetlenek, minélfogva az aránylag csekély számú német munkások állanak a gyárak rendelkezésére, de ezek összevéve is alig 15—20 nagyobb gyár által igényelt emberi munkaerőt szolgáltathatnak. Az illető azonban azzal vigasztalja magát, hogy a gyárak invázióját a gyármunkások inváziójának szükségképp követni kell s ezek betelepülése csak hasznára válnék Magyarországnak, mert alig szenved kétséget, hogy néhány évtized múlva a betelepült munkásaladók teljesen megmagyarosodnának s az értelmesebb népelemet képeznék. Szóba hozta még az illető az ipari centrumok és Budapesten kívüli kereskedelmi piacok hiányát is, de ezen — szerinte — maguk a betelepült gyárak fognak segíteni, mert nem szenved kétséget, hogy amely vidéken néhány új gyár felállítatik, az állam részéről megteendő némi intézkedések segítségével, csakhamar ipari centrummá válik.

Mindezekről nekünk mindenesetre érdemes gondolkoznunk. Ha tőkegazdag ország volnánk s kellő számú szakképzett nagyiparos lenné az akcióba lépés alkalmát, oda kellene törekednünk, hogy a tervezett inváziót megelőzzük.

De hiszen a tér nyitva áll előttünk s azt még sem foglaljuk el, minek oka az, hogy sem iparvállalatokba befektethető hazai tőkének, sem alkotási vágytól áthatott vállalkozók nem állanak rendelkezésre. Ily körülmények közt az osztrák nagyiparosok invázióját csak üdvözlőnk, sőt elősegítőnk lehet és kell. Mi az osztrák gyárosoknak ad personam nem vagyunk elleneségei, erre nincs is semmi okunk és ha ezek közül többen idehozzák tőkéjüket és szaktudásukat, hogy a hazai ipart fellendítsék, lakni is idejönnek Magyarország hű polgáiraivá válnak s munkájukkal a közvagyon gyarapításához járulnak, ezt a szándékot szíves fogadással kell viszonzoznunk, mert amennyire védekezünk kell az inaktív, műveletlen, beolvadásra képtelen elem inváziója ellen, épp annyira szívesen kell látnunk, ha hazánk népe értelmes, alkotóképes, szorgalmas elemekkel gyarapodik.

M. P. . . .

hogy elterelte a beszédet. Mintha nem erről lett volna szó. Beszéljünk csak a maga fejről.

A feleség: Nekem nem hullik a hajam.

A férj: Eh, hagyjon már fel ezzel a haj-logikával. Mit tudom én, hullik-e, vagy nem hullik. Nem én félszöm.

A feleség: De édesem, biztosíthatom . . .

A férj: Semmi „édesem“. Még nem tartunk ott. Aztán meg hát bizonyosan nagyon ápolja a füreit. De ez a maga dolga. Hanem, hogy nap-nap után olyan dohányszag, az már az én dolgom.

A feleség: Oh Istenem, mit tegyek, ha a fogam fáj.

A férj: Nagyon sok rossz foga lehet és mégis különös, ha én kínálom, ritkán szivja el.

A feleség: Oh, nagy gyerek, hát ha nem fáj a fogam.

A férj (dühösen): De az ördögbe is, én kihuzatom azt a fogat, ha mindig csak akkor fáj, amikor én nem vagyok itthon!

A feleség: Én meg, az ördögbe is, kikapárom a fodrásznak a szemét, ha még egyszer így kiborotválja (Szűnet. Mindketten pírulva elfordulnak egymástól, majd a feleség ismét a zongora mellé, a férj pedig egy tabourettre telepszik.)

A férj (békülékenyen): Mit is játszott az imént?

A feleség (örömmel): Akarja? Ezt (énekelt):

„A miénk minden, ami szép a világon,
A miénk a harmat a zsenge virágon,
A miénk a csók, ami élvezetes,
A miénk minden, ami szép s érdekes.“

A férj (elmerengve): Most sokkal szebben játszta, mint az imént.

Az inas (jel-nt): A házi orvos ur kérdezteti . . .

A feleség (bosszusan felugrik): Ej! . . . (A férjére néz.)

A férj (gyorsan hozzá siet, halkán): Nézze, édesem. Beszéljünk okosan.

A feleség: Végre egyszer. Nos?

A férj: Hát . . . nos hát . . . én megnöveszttem a szakállam. De . . .

A feleség: Nugodt lehet. Soha sem lesz fogfájásom.

A férj: Bravó! (Megakarja ölelni)

A feleség: (Az inasra mutat.)

A férj és feleség (összenéznek és egy jelentős pillantás után egyszerre): Nem vagyunk itthon!

Tompa Mihály fekete könyvéről.

E cikket, melyet Lé v a y József koszorus költőnk, Tompa Mihály legbizalmasabb barátja irt, mint minket közölni érdeklőt a „Sárospataki Lapok“ból vesszük át.

Az indító oka e felszólalásnak az, hogy a „Hazánk“ című fővárosi lap Tompának hátrahagyott kéziratáról, melyet lepecsételve egyik róm. kath. apátság levéltárában őriznek, azt írta, hogy abban Tompa valószínűleg válasos kérdésekkel foglalkozik, még pedig a saját hitfelekezetének elvei ellen foglal állást.

Erre írja Lé v a y a következőket:

E pillanatban vettem a „Sárospataki Lapok“ folyó évi október 29-iki számát. Ennek vegyes közleményei közt a Tompa Mihály hagyatékáról egy cikkeske foglaltatik, melyet valaki a „Hazánk“ című lap f. évi okt. 21-iki számában irt.

Arról a kéziratról van szó, melyet Tompa akkor, mikor már halálos betegségével a hypertrophia cordissal küzdött, túlzott óvatosságból, a leleszi káptalan*) levéltárában helyeztet el, oly kikötéssel, hogy az általa gondosan lepecsételgetett csomag csak az ő halála után ötven év múlva bontassék fel.

Miből áll ez a titkos letét, azt én határozottan és teljes bizonyossággal tudom. Elmondtam azt a Tompa Mihályról 1874-ben irt s a „Budapesti Szemle“-ben kiadott „Emlékezésaim“-ben és így köz tudomásra juttattam. Most szóról-szóra ide igatom a „Hazánk“ fentemlített cikke alkalmából. Mert ehhez a cikkhez hasonló kombináció még eddig egy találgatónak sem jutott eszébe.

Tehát a „Budapesti Szemle“-ben ez olvasható: „emliti Tompa (1868 tavaszán) hozzám írott levelében a „Fekete könyvet“ is. Ez is nagy remegés és nyugtalanság oka volt a szegény izgatott betegnél mind halálig (1868. jul. 30.) sőt története még halála után is szövédik. Ő tudniillik azokat az adomaszerű aprólékos adatokat, melyek vele történtek, lassan-lassan följegyezte. A jegyzetekből utob egész könyveske szaporodott. Benne foglaltattak azok is nagyrészt, a miket én e lapokon fentebb idézgettem: Péter urról, Károly urról, Pál urról, a tiz krajczáros bankról. Minthogy eme csipős jegyzetek legtöbbnyire Tompa környezetéről s az abban élt, vagy akkor is élő emberekről szölettek, rendkívül aggodott ő a miatt, hogy ha ezek az adomák nyilvánosságra kerülnek, mily hátrányos lehet az az ő nevére, sőt talán nevére is. Megsemmisíteni nem akarta, de igen akarta eltüntetni láb alól. Hozzám küldte tehát eredeti kéziratát, hogy másoltassam le csinosan, köttessem be *feleltébe*, de a legnagyobb gonddal, a legnagyobb titokban. Teljesítettem kívánságát. Az eredeti kéziratot megsemmisíteni rendelte, a másolt *Fekete könyvet* pedig visszaküldöttem neki. Ő azután szörnyen töprenkedett a felett: hova tegye le biztos megőrzés végett ezt a neki oly féltelmes kincsét, a hol emberi szem ne láthassa. Hosszu vajadás, elküldötgetés, meg visszakergetés után, nem tudom, hány peeséttel lezárva, végre a jászói konvent levéltárába küldötte azon erős meghagyással, hogy az csak az ő halála után 50 év múlva bontassék fel.“

„Amint aztán Tompa meghalt s ez intézkedése köz tudomásra jutott, a hírlapok szokott kíváncsisággal üzték-fűzték a titkos letétemény mivoltát és történetét. Mester-művet sejtgettek abban, melynek közlésére a jelenkor politikai és vallási viszonyait nem hitte elég éretteknek a haldokló költő. En pedig tévedezni és képezelni engedtem a találgatókat; hiszen ez a kis rejtély is egy parányi sugárt adhatott az én barátom nevének glóriájához s a találgatók sem lettek volna bölesek azzal, ha megtudják tőlem, hogy a sok pecséttel őrzött mestermű nem egyéb, mint néhány ártatlan anekdota.“

Ez a „Fekete könyv“ története.

Most már e régen közzétett és köz tudomásra jutott ismertetés után, csak nagyfoku elfogultság kellett ahhoz, hogy Tompa lepecsételte csomagjáról úgy írjon a „Hazánk“ cikkkezője, a mint irt. Honnan tudja és mi okon állítja ő, hogy „ez irományokat atheisztikus elméleteket tartalmazóknak“ hirtelték éppen Tompa némely kartársai, „a kiket bántott az, hogy hitfelekezetük e fényes esillaga a katolikus hiteles helyhez fordult letéteményével?“ Ezt sehonnán sem tudja, csak az újjából szopta.

Arról a „titkos csomagról“ a sejtgetéseket és találgatásokat még most is folytatni, nem egyéb, mint pusztá levegő-verés, renyhe képelet játék. Gondolhat bárki bármit, akár azt is, hogy a Fekete könyvben a kormányozható léghajónak, vagy a kör négyszögesítésének, vagy az örök mozgonynak elmélete foglaltatik. De arról oly gyanut táplálni, oly valószínűséget föltenni és hirdetni, mely a fenkölt szellemű költő, a kifogástalan ember, a szilárd meggyőződésű, buzgó református pap jellemére homályt borít, az vétkes próbálkozás. Pedig ezt teszi az a cikkíró *valaki*, midőn valószínűnek látja azt, hogy Tompa szóban forgó iratai „saját hitfelekezetének tanáival szemben kételyeket fejtenek ki s katolikus hitvallást tartalmaznak (!) Mert úgy gondolkozhatott, hogy ez a hitvallás akkor kerül legbiztosabban nyilvánosságra, ha ott helyeztet el, a hol máiglan gonddal és szeretettel őrzik.“

Nem méltó szót vesztegetni erre az elkésett találgatásra. Erényeit sértenék meg a mi dicsőült Tompánknak, ha őt ez ellen védeni próbálnánk.

Miskolc, 1900. október 30. Lé v a y József.

*) Mi úgy tudjuk, hogy nem a leleszi, hanem a jászói apátság levéltárában van elhelyezve. Szerk.

Hirek és egyesek.

Meghívó. A rimaszombati—tamásfalvi evang. egyház köztiszteletben és szeretetben álló lelkesze nagytiszteletű Glau f Pál kishonti főesperes ur áldásos működésének huszonötödik évfordulója alkalmából folyó hó 18-ikán örömmünnepet ül. — Az ünnepi istentisztelet után ugyancsak a templomban délelött 11 órakor díszközgyűlést tart. Ez ünnepegre, valamint a d. u. 1 órakor a „Három Rózsán“ rendezendő közebedre az ünnepeletnek és családjának nagyszámu tisztelőit és jóbarátait tisztelettel ez uton hívjuk meg, mivel a félreértések és tévedések kikülfélése végett külön meghívókat nem küldünk. A közebeden nők is részt-

vesznek. Egy teríték ára nőeknek 4 korona, férfiaknak — bor, zene és feketekávéval együtt — 6 korona.

Tisztelettel felkérjük mindazon vidékieket, a kik b. megjelenésükkel szerencsétlennek, hogy az esetleges elszállásolás végett november 12-ig Medveczky Sándor ünnep-rendező-bizottsági elnöknel, az ebéd végett pedig Madarász Pál ebédrendező-bizottsági elnöknel ugyancsak 12-ig előre jelentkezni sziveskedjenek.

Rimaszombat, 1900. november hó 7-én.

A rendező-bizottság.

E meghívóhoz a magunk részéről örömmel jegyezzük meg, hogy a jubileum minden tekintetben fényesen igérkezik: méltónak az ünnepelethez! Az egész ünnepelel s így a bizottságok vezérelnöke *Kubinyi* Aladár egyh. és esp. felügyelő, a kinek neve már magában is biztosítja a sikert! Megjelennek az ünnepelelben — mint értesülünk — a város, a megye és általában közéletünk legkiválóbbjai és mindazok, a kiket Glau f Pálhoz a tisztelet, a barátság és a szeretet szárai fűzik. A rendező-bizottság bizvást reméli, hogy a tiszai ev egyházkerület elnöksége: *Zelenka* Pál püspök és *Szentiványi* Árpád kerületi felügyelő, valamint a szomszéd esperesség elnöksége: *Terray* Gyula főesperes és *Kubinyi* Géza esp. felügyelő, de sőt hogy br. *Prónay* Dezső egyetemes felügyelő is el fog jönni. (A szerk.)

Vörösmarty-ünnep. A helybeli kaszinó ünnepelelrendező és vigalmi bizottsága f. hó 5-én Samarja János elnökele alatt ülést tartott, melyen a kaszinói társas összejövetelt és a polgári olvasókörral együttesen *december hó 2-án* rendezendő Vörösmarty ünnep műsorának megbeszélése képezte a tárgyat. A bizottság kimondta, hogy a kaszinó helyiségei minden szombaton este a tagok rendelkezésére állanak s ilyenkor havi 1 korona díj fizetése mellett zeneestélyen szórakozhatnak a tagok. Ezen határozat kimondása után az elnök, ki a választmánytól eddig viselt tisztéről egészségi okok miatt való felmentését kérte, elhagyta székét, s a bizottság a Vörösmarty-ünnepelel elnökévé *Törköly* Józsefet választotta. — A megállapodás szerint december hó 2-án délután 3 órakor a „Három Rózsá“ nagytermében a polgári olvasókörral együtt kegyeletes ünnepelelben méltatják a nagy költő emléket. Az ünnepelelben a kaszinó elnöke mond megnyitót, a dalárda előadja a Szózatot és Hymnuszt, s az ünnepi szónok dr. *Veres* Samu főgymn. tanár, a magyar irodalom előadója lesz. Tervbe van véve Vörösmarty két költeményének elszavalása is. — Az ünnepelel — melyen városunk művelt társadalmát szívesen látják, bizonyára a nagy költő emlékéhez méltó díszes keretben, szép közönség érdeklődése mellett fog lefolyni.

Czimadományozás. A király *Lenner* Miklós czimzetes kanonok, alesperes és szentsimonyi róm. kath. plebánosnak a *királyi tancsosi* czimet díjmentesen adományozta. A rosznyói róm. kath. egyházmegye lelkészi karának érdemes nevezora most tölti be 87-ik életévét, s lelkészségének 64-ik évét. Nyugalomba vonulásakor az őt környező köztisztelet mellett bizonyára jólesik a legfelsőbb helyről jött kitüntetés.

Eljegyzés. *Szentmiklóssy* Béla tornallyai főszolgabíró mult vasárnap váltott jegyet Gömörpanyiton *Kubinyi* Rózsika kisasszonnyal, *Kubinyi* Géza országgyűlési képviselő és neje leányával.

Kirendelés. A Beliczky Viktor halálával megüresedett rimaszombati kir. közjegyzői állásra a kassai kir. közjegyzői kamara helyettesül *Perccz* Sámuel kir. közjegyző helyettesét rendelte ki.

Előkelő lakója volt e napokban a helybeli kir. törvényszék fogházának. A párbajvétségért három napi államfogházra ítelt *Szentiványi* Árpád orsz. képviselő, a szabadelvűpárt egyik alelnöke ugyanis f. hó első három napján itt állotta ki büntetését, mely után Budapestre utazott.

Esküvő. Osgyánban, f. hó 6-ikán szép esküvő volt. Lusztig Farkas ottani vendéglős leányát Margitot nőül vette *Kreec* J. lénártfalai birtokos Tartós boldogság kísérje a fiatal párt!

Az izr. nőegylet folyó hó 4-ikén Dr. *Cziner* Miksáné alelnök vezetése mellett közgyűlést tartott, melynek tárgyat *Frank* Adolfné lemondása folytán megüresedett elnöki tiszt betöltése képezte. A közgyűlés elnökké: Dr. *Lichtschein* Adolfnét választotta, ki a nőegylet ügyeinek vezetését át is vette.

Műkedvelő előadás. A polgári olvasókör újra életelt ad magáról, s tagjainak és általában a város közönségének élvezetes, szórakoztató estét fog szerezni. Folyó hó 17-én az olvasókör nagytermében, a felavatott házi szinpadon műkedvelői előadást rendeznek, s előadják az „*Angolosan*“ című kétfelvonásos vizjátékot, melynek betanulása már nagyban folyik. Tervbe van véve egy szép előkép bemutatása is, mely a közönséget bizonyára vonzani fogja.

Kinevezés. A budapesti kir. itélőtábla elnöke *Bérczy* Kálmán végzett joghallgatót, a ki egy időben vármegyénk főispánja mellett titkár volt, a budapesti kir. itélőtábla kerületébe ideiglenes minőségű díjas joggyakornokká nevezte ki.

A kaszinó választmánya f. hó 4-én *Kubinyi* Aladár elnökele alatt ülést tartott, melynek fő tárgyat képezte *Fábry* János indítványa arra nézve, hogy a kaszinó, városunk társadalmának vezérszerepre hivatott tényezője: hazánk nagy költője Vörösmarty Mihály születésének századik évfordulója ünnepelel meg. A választmány az indítványhoz hozzájárult, s megbizta a vigalmi és ünnepelelrendező bizottságot, hogy a polgári olvasókör elnökségével érintkezésbe lépve, az ünnepelel módozatait állapítsa meg. Kimondták azt is, hogy a nagy költő szobrára gyűjtést indítanak meg. Új tagok felvételttek: *Rády* István nyug. földmives iskolai igazgató, *Técsy* N. helyettes megyei árvaszéki ülnök és *Sipos* B. államépítészeti hivatali mérnök. A könyvtári bizottság ezután összeállította a beszerzendő új könyvek jegyzékét s végül *Józsa* Antal indítványára elhatározta a választmány, hogy *Blaha* Lujzát negyedszázados jubileuma alkalmából üdvözli. El is küldték nyomban a következő táviratot: „*Blaha* Lujza ő méltóságának Budapest. A Rimaszombatan született *Kölesi Lujzából Blahánévá* lett nagy magyar művésznőt szülővárosa

társadalmának nevében büszkeséggel üdvözlö a rimaszombati Casino.

Jubileum. A tiszolzei vasuti állomás fűtőházi főnöke: Kahle Frigyes mult hó végén töltötte be szolgálata 30-ik évét, s ez alkalommal öt a vasutasok szép ovációban részesítették. A jubilaris ünnepélyen Kollmann losonezi forgalmi főnökhelyettes is résztvett s a feled-tiszolzei vonal vasuti tisztviselői közül is számosan megjelentek, hogy a derék ünnepeltet üdvözlöjék.

Rekruták esküje. A helybeli m. kir. állami méntelep-osztályhoz bevonult újonczok folyó hó 1-én tették le az évrte szokásos hivatalos esküt a laktanya udvarán báró Podmaniczky kapitány, méntelepparancsnok és báró Babarczy hadnagy előtt. A teljes díszben kivonult legénység külön csoportokban magyar, tót és oláh nyelven mondta el az esküt, melynek mintája felolvastattat.

Vesztett kutya. Mult héten városunkban egy gyanus kinézésű kutya két helybeli asztalos fiait: Dusek Károlyt és Angyal Gyulát megharapta. A kutyát elpusztították s a két fiút nyomban felküldték Budapestre a Pasteur-intézetbe. Egyidejűleg felküldték az elpusztított kutya fejét is a vizsgálat teljessége végett, ugy beszélnek azonban, hogy a fej tévedésből elcsesértetett egy másik időközben megölt kutya fejével. Azóta újra előkerült a peczér az ő ismeretes kocsijával s fogdossák a kutyákat városunkban.

Próba-bál. Dobránszky János okl. táncztanító, mint már említettük f. hó 10-én kezdő és haladó növendékeivel nyilvános vizsgálatot és tánczestélyt rendez a „Három Rózsa” nagytermében. — Belépti-díj 2 korona. Kezdeté 8 órakor.

Nagy csődületet okozott tegnap délelőtt az Erzsébet-téren egy örült sebességgel vágató kettős uri fogat, mely kocsis nélkül rohant, és pedig a Vályi Ferencz fodrász üzletétől kezdve végig a *gyalogjárón*, rémületet keltve a járókelőkben, a kik ijedve menekültek a közeli üzletekbe. A két ló végül az Erzsébet- és János-utca sarkán nekirohant egy terhes szekérnek és azt is feldöntve, tovább akart vágatni, mikor éppen kapóra oda futott két rendőr és megfékezte a toporzékoló állatokat. A megvadult lovak a *kurinci* m. kir. állami földm. iskola gazdaságából valók, s ugy szabadultak el, hogy a kocsis az utcán valahol magukra hagyta a két tüzes állatot, a melyek aztán nekivadulva száguldottak végig az utcákon, a kocsit felborították, a rudat pedig eltörték. — Igazán szerencsés véletlennek mondható, hogy valami nagyobb katasztrófát nem okoztak a járókelők soraiban, a kiket csak az isten őrzött a nagyobb veszedelemtől. Általában szigorúan figyelni kellene arra, hogy szekerek és kocsik gazdátlanul ne ácsoroghassanak az utcákon; de hát nálunk — nem tudni miféle kímélet vagy szabályrendelet — azt is megengedi, hogy a falusi fuvarosok az *utczákon* éjtenek, sőt a szalonnácskájukat maguk is ott piritják a hirtelenében rakott tüzeknél; aztán pedig egy kis pálinkára menve, 10—15 szekeret hagynak ott a nyílt utcán egy sorba minden gazda és felügyelet nélkül. Ezen bizony segíteni kellene valamiképp addig, míg nagyobb bajok nem származnak az ilyen nembánomságból.

Puskaműves telepedett le városunkban, s mint szakegyenektől halljuk, igen értelmes és ügyes ember, a ki nagy hiányt pótol. Ajánljuk a vadász urak beces figyelmebe, már csak azért is, mivel végleges letelepedése attól függ, hogy mily pártolásban fog részesülni.

Gyárak. Az utóbbi időben városunkban ipar és kereskedelem annyira hanyatlott, hogy intező köreink is elérkezettnek látják a végső időpontot, s mikor tenni kell valamit arra nézve, hogy a viszonyok némi lendületet nyerjenek s azaz az óriási és súlyos teherrel szemben, mely különösen az iparos és kereskedői osztály vállaira nehezdik, módot kell nyújtani arra, hogy a terhek lviselhetők legyenek, s a megélhetés biztosítható legyen. Minden olyan tényező, mely a város fogalmát növeli s annak fejlesztéséhez és a közterhek viseléséhez hozzájárul, ha közvetlenül talán nem is, de legalább közvetve okvetlenül előmozdítja a lakosság érdekeit. Az utóbbi időben több terv merült fel, melyek különböző akadályok miatt nem voltak kivihetők, s most a gyárak és iparvállalatok kérdése újra napirendre került. Nem lehetetlen, hogy a közel jövőben meglátjuk az új korszak hajnalhasadásának jeleit, a melyekre lapunkban hivatkozunk az új polgármester üdvözlésekor, ugy lehet, hogy most — mikor gyszerre több gyár létesítése érdekében indult meg a mozgalom, — a legszerencsésebb időben kezdni meg működését. Nemsokára alkalom nyílik foglalkozni a Mansfeld-féle chamotte-gyár ügyében a várososhoz beadott ajánlattal, s most egy *gazdasági szeszgyár* létesítése érdekében indult meg az akció. Miután az ügyek még csak a kezdet stádiumában vannak, korai volna részletesebben foglalkozni velük, s csupán jelezni kívántuk, hogy az intező körök komoly megfontolás tárgyává teszik a felmerült terveket, s talán a közel jövőben mégis csak füstölögni fog városunkban egy-két virágzó gyár kéménye, a mit bizony mindenki szívesen üdvözlöjne.

Bor- és husfogyasztási adó. Az 1901. jan. 1-től egy évre terjedő időre több község borital és husfogyasztási adójának beszedési joga a helybeli kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében f. hó 12-ikén d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatik. Ez alkalommal következő községek beszedési joga kerül árverésre: Alsó- és Felső Pokorágy, Alsó- és Felső-Szálnok, Alsó- és Felső-Balog, Antal-fala, Bakos-Török, Dobfenek, Feled, Kokova, Murány, Nagy-Szlabos, Csiz, Pápocs, Pálfala, Klenőcz, Rimabánya, Tót-Hegymeg, Varbócz, Serke, Almágy.

Anyakönyvi kimutatás. A rimaszombati állami anakönyvi hivatalnál 1900. október havában következő születések, házasságok és halálozások jelentettek be: Született összesen 11 gyermek, ebből fiú 6, leány 5. Házasságot kötött: Tóth József és Lipták Jankovics Zsuzsanna vegyes-vallásuak, Balog József és Deme Vilma egy-vallásuak, Czirprusz István és Petrik Mária vegyes-vallásuak, Králik József és Kovács Borbála vegyes-vallásuak, Kocsis Pál és Dorka Julia egy-vallásuak, Grósz Vilmos és Klein Zsani egy-vallásuak. — Elhaltak: Seres Mária 2 hónapos, Gregor Mária 45 éves, Vályi Mária 9 éves, Monezik Teréz 77 éves, *Galovics Zsuzsanna 62 éves, özv. Czirprusz Istvánné 68 éves, Kemény Bertalanné 59 éves, Ujpál József 44 éves, Beliczky Viktor 59 éves,

Szikorszky Andor 5 hónapos, *Ferencz Piroska 26 éves. A *-gal jelöltek a gömörmezei kórházban haltak el.

Köhögés gyakran előhírnöke a tüdőbajnak, miért is nem ajánlható eléggé ilyen köhögés gyors megszüntetése. E célra legmelegebben ajánlhatjuk a kitünő ízű és páratlan hatású Réthy Béla b. esabai gyógyszerész által készített pemetefü-czukorkát, mely mindennemű hurrot, rekedtséget néhány nap alatt biztosan megszüntet. E közkedvelt czukorkák mindenütt kaphatók dobozonként 60 fillérért.

A miskolci kereskedelmi és iparkamara f. évi október hó 31-én tartotta Radvány István kir. tan. elnöklete alatt első őszi ülését a tagok élénk részvétele mellett. Elnök mindenekelőtt melegen emlékezett meg a miskolci kereskedelmi kongresszus fényes lefolyásáról s a kamara mély köszönetét fejezte ki mindazon tényezőknél, kik a kongresszus sikerét előmozdították. — Majd örömmel jelentette, hogy a kamara által évek óta sürgetett interurbán-telefon Miskolc állomása e hó 26-án megnyílt. — Az ülés szükségesnek tartja az ipari törzskönyveknek a kamara által való vezetését, mert nemcsak országos érdek, hanem helyi érdekeink által is indokolt a szükséges nyilvántartás, mely eddig nincs meg. — A Csány (Hevesm.) község által kért betéviszart megengedőnek nem tartja a kamara. Borsodvármegye vásárrendtartása és piaci helypénzszedése ügyében alkotott szabályzat ellen nincs lényeges észrevétel. — A tisztességtelen verseny ellen alkotandó törvényt több irányban tartja módosítandónak, illetve világosabban szövegezendőnek az ülés és ebbeli észrevételeit írásban is, nemcsak az e napokban tartott anketen, illetékes helyre juttatja. — A magánbiztosítási javaslatot az ez ügybeni szaknácsozós véleményéhez képest tárgyalják, illetve teszik meg a jelentést. — A diógyőr-vasgyári fogyasztási szövetkezet ügyében felpanaszoltak folytán, a miniszter által vizsgálat rendeltetett el. — Letárgyaltatott a kamara 1901. évi költségvetése, mely 5%-os illetékkules változtatlan hagyásával 35894 korona bevétellel szemben 30609 korona kiadással állapított meg. Szakoktatási czélokra 4000 korona fordítatik. — A kamara a kereskedő és iparossegédek, valamint fiatal mesterek szakszerű továbbképzésének fontos ügyét országosan szervezendőnek tartja és a szervezést saját kerületében tényleg meg is kezdi. E jelentős ügyben a kereskedelmi miniszterium támogatása is kéri. Több kisebb helyi fontosságú ügy elintézésével az ülés véget ért.

A F. M. K. E. a magyar iparért. A felvidéki magyar közművelődési egyesület, mely Magyarország felső megyéiben egész erejével terjeszti a magyar kulturát, nemcsak iskolákat, kisedővodákat, nép- és ifjúsági könyvtárakat, dalosköröket alapít, de szolgálatokat tesz a magyar iparnak is. Tizenegy törvényhatóságra kiterjedő hatáskörében hazafias lelkesedéssel munkál közre, hogy kiszorítsa a magyar korona területéről az idegen iparcikkeket. Ezúttal a magyar gyujtónak esinál propagandát. Szerződésre lépett a budafoki Unio Magyar Általános Gyufagyárral, hogy F. M. K. E. gyujtó elnevezéssel, Magyarország egész területén, magyar gyártású u. n. svéd gyujtókat hoz forgalomba. Az új gyujtók igen tetszelős külsejűek, s a magyar gyujtóiparnak teljes versenyképességet biztosítanak a külfölddel szemben. Négytélé gyujtó van: szalon és gazdasági használatra s egyegy kisebb zsebskatulya dohányzóknak és utasok czéljaira. A F. M. K. E. gyujtók a napokban jelennek meg a közforgalomban. Aki ezeket a gyujtókat veszi és fogyasztja, nemcsak a magyar ipart, de a magyar közművelődés érdekeit is előmozdítja, mert a gyár a gyujtók jövedelmének 5%-át a F. M. K. E. kulturális czéljaira ajánlotta föl. Kérjük, követeljünk, fogyaszszuk tehát mindenütt F. M. K. E. gyujtót.

Közönség köréből.**)

Tekintetes Szerkesztő úr!

Szembem a „Gömör-Kishont” legutóbbi két számában, a rimaszombati főjegyzői állással kapcsolatosan, esekély személyemre vonatkozólag megjelent közleményekkel, kötelességemnek tartom a tényállást, az alábbiakban elő adni, már csak azért is, nehogy a város t. képviselőtestületének s intező körei abban a hitben legyenek, hogy én a főjegyzői állásra pályáztam s mint egyik pályázó még csak az illem és köteleo udvariasság legprimitívebb részével sem vagyok ismerős: mert náluk tiszteletemet nem tettem!

Hát kérem ugy van a dolog, hogy én nem pályáztam. Tényleg voltam ez ügyben Rimaszombatan október hó 20-án s tudakozódtam az állással egybe kötött jövedelmek s a helyi viszonyok iránt; pályázati kérvényemet s okmányaimat magammal vittem azon esetre, hogy ha az állást megfelelőnek találom, beadhasam. Azonban sajnos, a főjegyzői állás oly esekély javadalommal van egybekötve, hogy pályázati kérvényemet nem adtam be! Egy jóakaróm, városi képviselő testületi tag, okmányaimat látva, azon megjegyzéssel hagyatta azt magánál, hogy jövőre való nézve, nem tudhatja az ember hol veszi hasznát: hagyjam azokat nála pár napig, hogy tekinthessék be mások is... En okmányaimat a kész pályázati kérvénnyel együtt, — mely utóbbi felbélyegezve sem volt — ott hagytam, azonban az illető képviselő-testületi tag urat nem hatálmaztam fel, hogy pályázati kérvényemet beadhassa. Ó okmányaimat bizalmasan megmutatta s átadta a h. polgármester urnak, aki — talán nem értve meg teljesen az illető urat, — a dolgot pályázatnak vette s nehogy elkéssen, be is iktattatta. En megtudva a dolog iyetén állását, rögtön kértem az illető urat, hogy okmányaimat vegye vissza és küldje hozzám, mert semmiesetre nem akarok pályázni. Ez meg is történt, okmányaimat a választás napján kézhez vettem.

Tehát nem felelt meg a valóságnak, — személyemet illetőleg, — beces lapjának azon közleménye, hogy a főjegyző választásnál *előre láthatólag nagy lesz a küzdelem* s hogy *visszaléptem*.

Ez a száraz tényállás. Ezt magam iránti kötelességem volt közölni.

Sajó-Szentpéteren, 1900. évi november hó 1-én.

Kiváló tisztelettel

Molnár László, v. első jegyző.

*) E rovat alatt közlöttekért díj nem jár, de a felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázati hirdetés.

1888. sz. — A vezetésem alatti kir. törvényszéknel áthelyezés folytán megüresedett s az 1893. IV. t.-czben megállapított illetményekkel javadalmazott **irnoki állásra** a kir. igazságügyminiszter urnak f. évi október hó 22-én 5577. I. M. E. szám alatt kelt rendelete folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. I. t.-cz. 1—19. §§-ában meghatározott feltételeket, hadkötelezettségi viszonyaikat s eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat, melyben az ügyviteli szabályok 5. §-ában felsorolt esetleges sógorsági vagy rokonsági viszony is felemlítendő, — hozzám **folyó évi december hó 1-ső napjáig** annál bizonyosabban nyujtsák be, mert a később vagy nem szabályszerű uton érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Megjegyzem, hogy ezen állásra csak oly pályázó fog kineveztetni, a ki a telekkönyvi vizsgát letette, — s testi alkalmas voltát közhatalosi orvosi bizonyítvánnyal igazolja is, hogy a hason képzettséggel bíró kiszolgált s igazolvánnyal ellátott altisztek az 1873: II. t.-cz. értelmében elsőbbséggel bírnak.

Rimaszombat, 1900. évi október hó 29-én.

Kubinyi Aladár, kir. törvszéki elnök.

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Magán-hirdetések.

Kiadó üzlethelyiség lakással.

Rimaszombatan, **Erzsébet-tér és Kossuth-utca sarkán** levő üzlethelyiség és lakás, megfelelő mellékkelhelyiségekkel **folyó év november 1-től bérbeadó.** Értekezhetni **Süteo István** ügyvéddel. 9—*

Hirdetés.

701. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1899. évi 2439. számú végzése következtében dr. **Cziner Miksa** ügyvéd által képviselt **Freisinger Armin** javára **Kaliatyák Pál** ellen 1200 korona s járuléka erejéig fogantatott biztosítási végrehajtás utján lefoglalt 1730 koronára becsült szarvasmarhák, juhok, sertések és szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen a rimaszombati kir. jbiróságnak V. 263/2. 1900. sz. végzése folytán 1200 korona tőkekövetelés, ennek 1898. évi augusztus hó 1-ső napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 204 kor. 70 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimaszombatan a vásártéren leendő eszközlésére **1900. évi november hó 15-ik** napjának d. u 2 órája kitézik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1900. évi október hó 30. napján.

Gasko János, kir. bir. végrehajtó.

Eladó szikvizgyár.

Egy még kevésbé használt, a legjobb állapotban levő szikvizgyár **2500 üveggel** azonnal eladó.

Venni szándékozók forduljanak **Rimaszécsen Lamos Lajos** gyógyszerártulajdonoshoz. 5—*

Hirdetés.

A gömörmezei nép- és iparbank a
5007. 4862. 4192. 4781. 4046. 4697. 4378.
4730. 5781. 5871. 5830. 5086. 6034. 5177.
5558. 5955. 6138. 5574. 6243. 5916. 5599.
5893. 5623. 4189. 6118. 6215. 6048. 6299.
6200. 6115. 5873. 5904. 6180. 6213. 5879.
6079. 6026. 6269. 6066. 6067. 6083. 6270.
6183. 6265. 6125. 6273. 6286. 6182. 6282.
6277. 6226. 6255. 6261. 6287. 6260. 6240.
6245. 6263. 6295. számok alatt elzalogosított és nem rendezett kézi zálogtárgyakat, u. m.: arany, ezüst pénzeket, ékszereket, ezüst evő és diszeszközöket, különféle értékpapirokat és betétes könyveket **1900. november 24-én** délutáni 2 (két) óráján saját helyiségében elárvereztetni.

Rimaszombat, 1900. november hó.

1—2

Az igazgatóság.

Eladó ház.

Rimaszombatan, az Erzsébet-téren levő **Kovács Zsigmond-féle** emeletes ház szabad kézből eladó. — Venni szándékozók forduljanak **Rábely Miklós** megbizotthoz. 4—*

Számos kiállításon az első díjjal kitüntetve.

WEIN KÁROLY és TÁRSAI Késmárk.

Ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe a nálam kapható, fenti cézég gyárában előállított híres **szepességi lenvászon** és **kamuka** (damaszt) árukat, u. m.: legjobb gyepfehérítésű **asztalneműket, törülközőket, ágyneműket, kávésterítékeket, szepességi zsebkendőket**, atlasz és kamuka asztalfutókat, táleza-kendőket, **törülközőket**, nyers-, félnyers-, sajt-, himző-, Kneipp- és **fehér ezernavásznakat**, kanavászt, esinátokat, vitorlavásznakat és egyéb e szakba vágó készítményeket.

Minden darab áru, mely fenti cézég gyárából származik, ezen védjeggyel van ellátva.

ENGEL ADOLF,
Rimaszombat.

Ez alkalommal van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy raktáromon bel- és külföldi női és férfi ruhakelmékkel, u. m.: valódi angol és franczi **cheviotok, selymek, izlandi flanellek, női posztó, piqué** és színes **mosó barchettek** stb. fel vannak szerelve, — továbbá ajánlom az óriási nagy raktáromon levő **kaschemir-, atlasz- és selyem-paplanok, ág- és asztal-takarók, futó szőnyegek, csipke- és tunisz-függönyök, ingek, gallér és kézelők, nyakkendők, valódi rumburgi zsebkendőket és harisnyák, férfi- és női trico-árukat.**

Hosszabb idő óta fennálló, pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által jó hírnévnek örvendő üzletemben ezután a legnagyobb gondot fordítok, hogy a n. é. vevőközönség pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által teljes bizalommal nálam a szükségletet beszerezhesse.

Tisztelettel

ENGEL ADOLF.

Nagy raktár futó- és asztal-szőnyegekben.

Hirdetmény.

617. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 182. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíró 1899. évi Fh. 129. számú végzése következtében **Dr. Krausz Gyula** ügyvéd által képviselt **Landisz György** javára **Ragályi Kálmán** ellen 76 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt 1461 kor. 40 fillerre becsült házi butorok, lovak, kocsik és szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen a rimaszombati kir. járásbíró 1899. évi Fh. 129/3 számú végzése folytán 76 korona tökekövetelés, ennek 1898. évi július hó 1. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 36 korona 56 fillérben bíróság már megállapított költségei erejéig Nyustyan alperes lakásán leendő eszközökre **1900. évi november hó 13-ik** napjának délutáni 2 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1900. évi október hó 23.

Gasko János, kir. jb. végrehajtó.

Hirdetmény.

5001. sz. — **Priboj** községre nézve az 1892. évi XXIX. t.-cz. értelmében a tényleges birtokosok tulajdon jogának a telekjegyzőkönyvbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése iránti eljárás befejeztetvén, ez azzal a felszólalással tétetik közzé:

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az

1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt vagyis **1901. évi május hó 28-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2) hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §§-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdona jogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt vagyis **1901. évi május hó 28-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármily irányban sértve vélik — ide értve azokat is a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt vagyis **1901. évi május hó 28-ik** napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, kik a kiküldöttnek eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmint egyszerű másolatokat is csatoltak, vagyis pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1900. évi október hó 18-án.

Kovách, kir. törvszéki albiró.

Kiadó üzlethelyiség lakással.

Rimaszombatban, a Deák Ferenc-utca sarkán lévő üzlethelyiség és emeleti lakás mellékkel **1901. évi február hó 1-től bérbeadó**, esetleg a ház el is adó. — Most **Glücksthal I.** ezen fenti helyiségeket csak **három hónapon át bérl** a Mandel-féle esőd gondnokától. — Ertekezhetni **Szontágh Károly** által.

Hirdetmény.

5329. sz. — Közhírré tétetik, hogy **Perecz Samu**, mint a rimaszombati megüresedett **kir. közjegyzői állásra kirendelt helyettes** ezen működését Rimaszombatban, 1900. évi november hó 1-én megkezdte.

Rimaszombati kir. törvényszék, 1900. évi november hó 2-án.

Kubinyi,
kir. törvényszéki elnök.

Dr. Fülöp,
kir. törvényszéki jegyző.

Eladó, esetleg bérbeadó.

Néhai **Gál János** örökösei tulajdonát képező, **Rozsnyón**, a berzetei-utca végén fekvő lakóház, mely áll: teljes kényelem, légfűtés és villanyvilágítással berendezett hét szoba, előszoba, konyha, kamara, pince, mosókonyhából; továbbá: a hozzátartozó melléképületek, u. m. ló- és tehénistállók, kocsiszín, eselédház, nagy csűr; nemkülönben a nagy területű, legjobb karban levő s több mint 800 darab nemes gyümölcsfával ellátott kert, szántó-föld és kitűnő minőségű rétek, — mely utóbbiak a kerten átfolyó patakából dusan öntöző esatornákkal vannak ellátva és mely ingatlanok területe 27 holdat tesz ki — bérbeadó, esetleg egészben örök áron eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál **Rozsnyón özv. Gál Jánosné**.

3-3

Hirdetmény.

4279. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rimaszombat város végrehajtónak **Matécska Pálné** szül. **Spisák Zsuzsanna** végrehajtást szenvedő elleni 113 korona 40 fillér tőke s járuléka iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Tamásfala községben tekvő, a tamásfalai 55. sz. tjkönyvben A. 1. sorszám alatt foglalt 63. hrszámú ingatlan hasznélvezetere és **Spisák Zsuzsanna** férj. **Matécska Pálné** tulajdonát képező és ezen hrszámú belső-ségen épült 58 sz. a. házra 800 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte annak megtartására határnapul **1900. évi november hó 22-ik napjának** délelőtti 10 óráját Tamásfala községben a közsegi bíró házához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 80 koronát készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1900. évi szeptember hó 19-én.

Kovách, kir. törvszéki albiró.

RÁBELY MIKLÓS

KÖNYVNYOMDÁJA RIMASZOMBAT, Pokorágyi-utca 1. sz.

Ajánlja a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű könyvnyomdáját minden e szakba vágó munkák gyors, pontos és izlésteljes kivitelére a legjutányosabb árak mellett.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok és kimutatások.
Ügyvédeknek: intő-levelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, stb.

Pénzügyintézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvények, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérlegszámlák, stb.

Kereskedőknek és iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és ragezédulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok czégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelező-lapok, stb.

Falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek, stb. elvállaltatnak.